

δίδετοῖς τὴν θεωρητικὴν, ὅπῃ ἦτον ὁ νῆς, καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ παλαιότερου καὶ
 ρόν εἰς τὸν ἕρανὸν παρὰ εἰς τὴν γῆν. Ὁ δὲν δὲ αὐτὸς χαρίζεται τὸν θεὸν κα-
 λίτερα ἔχει σκαμμένον ὑποκάτω τῆ κεφαλῆς ἕνα λάκκον τῆ Μίκρου μισθὸν
 σάδιον. Καὶ εἰς τὴν ἄκραν ἐκείνου τῆ λάκκου εἶχε μικρὸν σπήλαιον. Εἰς τὸ
 ὅποιον ἐκρύβετο ὅταν ἔρχετο πολὺς λαός. Δια τὰ μήτου δίδεν ἐνόχλησιν.
 Καὶ ἔπεφύγωντας τοὺς ἀνθρώπους, εὗρεσκε τὸν θεὸν εὐκολοτέρα. Ἀλλῶ φο-
 ρὰν πάλιν ὑπῆγε μίαι ἐρπὴν εἰς τὸ ὄρος τῆς Νητείας εἰς τὸ Μονασῆριον τῆ
 Ἀββᾶ Παμβῶ. Οἱ δὲ Μοναχοὶ ἐκείνης τῆς μονῆς ἐπαρεκάλεσαν αὐτὴν, καὶ
 τὴς διδάξῃ πρὸς ψυχικὴν ὠφελειαν. Ὁ δὲ εὖς ταπεινὸφρων ἀπεκρίνατο λέ-
 γωντας. Ἐγὼ ἀκόμι δὲν εἶμαι Μοναχός. Ὁ μὲν εἶδα ἄλλας τινὰς καὶ διὰ τὴς
 γὰς εἰπὼ ὀλίγον τί πρὸς νεθετισιν. Καθ' ἑξῆς ποτὶ κερὸν εἰς τὴν κελ-
 λανμην μετέπολέμα ὁ λογισμὸς λέγωντας. Ἐγὼ καὶ ὑπαγῶς τὴν ἔρημον.
 Ἐγὼ δὲ φοβέμενος μήπως, καὶ ἦτον ὁ λογισμὸς ἐτέτος ἀπὸ τὴν δαιμόνα διὰ
 τὰ ταραξὴ τὴν ἡσυχίαν μου, ἀντιπολέμην μετὰ τὸν πέντε χρόνους. καὶ βλέπων
 ἔτι ὁ λογισμὸς ἐξεπείωντο. Ἐγὼ ὡρίσα πῶς ἦτον ἀπὸ θεοῦ, καὶ ὑπὸ κήρυκα, καὶ
 πατριάρχας ὁδὸν πολλὴν εἰς τὴν ἔρημον, ἦσαν μίαι λίμνη. Εἰς τὴν ὁποίαν
 ἔρχεται τὰ θηρία, καὶ ἄλλα ζῷα, καὶ ἔπιναν. Βλέπωντας δὲ δύο ἀδελφὰς
 μαλάτεις εἰς το μεσσην τῆς θηρίων πολλὰ ἰδεῖν ἰάσα, καὶ ἐνόμισα πῶς ἦσαν
 δαιμόνια. Οἱ δὲ ἰδοῦτες μετ' ἐτρομον, μετ' ἐσύντυχαν, λέγοντες. Μὴ φοβᾶσαι,
 ὅτι ἀνθρώποι εἴμεσθα. Θάρρησας ἐν ἐπιήσσιας, καὶ τοὺς ἰρώθησα ποθεῖν
 ἦσαν, καὶ πῶς ἵπορεύουσιν, καὶ εἰπον μοι. Ἡμεῖς ἀδελφεὶ εὐερίκομιθαι εἰς
 ἕνα Μονασῆριον. καὶ λάβοντες ἀπὸ τὸν ἡγέμενον, καὶ τοὺς λοιποὺς ἀδελφούς
 συγχώρησιν πρὸς ἀναχώρησιν, ἦλθαμε εἰς ταύτην τὴν ἔρημον. καὶ ἔχομεν
 πᾶρα χρόνους μίαν ἡσυχάζοντες. Ὁ ἕνας μας εἶναι ἀπὸ τὴν Λυβίην καὶ ὁ ἄλλος
 ἀπὸ τὸν Αἴγυπτον. καὶ μᾶς ἔκαμε τὴν χάριν ταύτην ὁ κύριος, καὶ μὴν ἔχωμεν
 παῦσιν τὸ θῆρος. Οὐτὴν αἰσθανώμεσθα τὸν χειμῶνα ψυχὸς ὁλόκληρα. Διὰ
 ταύτην ἐν αὐτῇ αἰτίᾳ σὰς εἶπα πῶς ἀκόμι δὲν εἶμαι καλόγηρος.

Ἀλλῶ φορὰν ἔρχετο ἀπὸ τὴν σκήτην καὶ εἰς τὸν δρόμον ἐνύκτωσεν. Ὁ
 δὲν εἰσῆλθεν εἰς ἕνα τάφον τῆς ἑλληνικῆς καὶ κοιμηθῇ. καὶ ἐβλαβὴ μίαν κεφα-
 λὴν ἀπὸ θαμνένου ὁροσκέφαλον. Οἱ δὲ δαίμονες τῆ ἐφθόνησαν, πῶς δὲν ἐφο-
 βᾶτο. καὶ ἐδοκίμασαν καὶ τὸν κάμου καὶ δειλιάσῃ. καὶ ἐλθὼν ὁ ἕνας πρὸς μίαν
 γυναικα ὁποῦ ἦτον τεθαμμένη ἐκεῖ εἰς τὸν τάφον. Συκώσου ὁ δὲ γυνὴν, καὶ
 ὑπᾶνωμεν εἰς τὸ λουτρὸν, καὶ δουλεύσωμεν καὶ ἄλλος δαίμων ἀπεκρίνατο
 ἀπὸ τὸ κρατὶον λέγωντας. Ἐγὼ ξένος Ἀββᾶς μετὰ πλάκωνει. καὶ δὲν ἡμπορῶ,
 καὶ εὐχὴ ἀπὸ κατὰ τοῦ. Μετὰ ὅταν ἐτέτο δὲν ἐφοβῆτο ὁ ὅσιος. Ἀλλὰ ἐλθὼν. Ἐάν
 δουεσαι καὶ ἐγερθῇς ὑπαγε. Τότες οἱ δαίμονες ἐφυγον λέγοντες. Ἐνίκησάν-
 μας Μακάριε. Ἀλλῶ ἡμέρας πάλιν ὅταν εἶχε πολλοὺς μαθητὰς, καὶ ἐφρόν-
 τίζον